

ZORII NOI

COTIDIAN DE OPINII ȘI INFORMAȚII. APARE ÎN VALEA JIULUI

Anul V, nr. 867

VINERI

30 APRILIE 1993

4 pagini — 20 lei

Program de

audiențe : 9—13

Mai bine mai târziu, decât niciodată !

Guvernul a hotărât demiterea primarului Stoicuța !

ALEGERILE PENTRU NOUL PRIMAR — ÎN 4 IULIE

Prin Hotărârea Guvernului nr. 113/29.04.1993, în temeiul articolului 41, alineatul 1, coroborat cu articolul 31 din Legea 69/1991, privind Administrația Publică Locală, începând cu data de 29 aprilie 1993, dl. Gheorghe Stoicuța a fost demis din funcția de primar al municipiului Petroșani. În Articolul 2 al Hotărârii, semnată de primul ministru al guvernului, dl. Nicolae Văcăroiu, în circumscripția electorală nr. 23 Petroșani, se stabilește data alegerilor locale pentru ziua de 4 iulie 1993.

Mircea BUJORESCU

Mai lipsesc, încă, multe legi

Fapt de necontestat, după 1 mai vom avea parte de cea mai dificilă lună a acestui an și, poate, a actului legislativ. Renunțarea la subvenții va declanșa o reacție în lanț așa cum a avertizat întreaga presă: escaladarea prețurilor, deteriorarea raportului prețuri-salarii, accentuarea inflației, scăderea șanselor de supraviețuire a agenților economici care se află „pe muchie de cuțit” cu resursele proprii. După ce s-au împotrivit în corpore la măsurile adoptate de guvern privind „momentul 1 mai”, liderii principalelor confederații sindicale bucureștene s-au exprimat într-o pilduitoare unanimitate ca fiind de acord cu renunțarea la subvenții, văzând însă o singură soluție pentru atenuarea crizei: salariile! Când s-a ajuns în impas, liderii s-au retras strategic de la masa negocierilor, afirmând că acceptă toluși o barieră mai înaltă a limitelor de salarizare (minima și medie). Guvernul și-a declarat în repetate rânduri disponibilitatea pentru dialog și, ieri, a avut loc o nouă rundă (ultimă?), o nouă încercare de a descăleci firele nevăzute ale negocierilor cu liderii grupați în jurul CNSRL.

Guvernul a prezentat un set de inițiative din care unele sînt de operativitate Parlamentului. Legislativul își continuă orarul de lucru ca și când nu ar cunoaște frământările salariaților. Pentru a-i sensibiliza pe parlamentari, liderii sindicali au făcut un pas de apropiere, prezentându-se în audiența la Senat, pentru a explica de ce și unde se împotmolesc inițiativele guvern-sindicate. Cu toată bunăvoința executivului, sindicatele au dreptate când își exprimă rezerve față de eficacitatea protecției sociale promise de guvern. De exemplu, protecția socială a salariaților rămâne pur teoretică, frumoasă în vorbe dar ineficientă în fapte, dacă se face cu prețul sacrificării agenților economici cu resurse minime de existență. Efectul inflației se va resimți din plin în gestiunea modestă a acestora și parte din ei este posibil să fie aduși în prag de faliment. Vor fi afectați și agenții economici cu profil industrial care au cicluri lungi de fabricație. În cazul lor, calculele au doar un rol decorativ, cosmetic, de înfrumusețare temporară a lunilor mai — iunie, după care balanțele economice vor începe să înregistreze pierderi. Pe bună dreptate, sindicatele susțin

Ion MUSTĂȚĂ

(Continuare în pag. a 2-a)

Cine o cunoaște?

Revenim cu alte semnalmente și informații în vederea identificării cadavrului găsit, la Vulcan, într-un câmin. Femeia purta pulover pe gât de culoare galbenă, având pe etichetă inscripția „Bucova” — Radauți; pantaloni supraelastici maron; ciorapi-chilot roșii; pardesiu de culoare închisă, spre negru, dintr-un material asemănător fânului, mărimea 40, având pe etichetă inscripția OBERSTOFF VOERING. La mâneci, la partea inferioară,

pardesiu are benzi ornamentele, prinse în trei găuri, de culoare gri pe partea interioară. La gât, o benzi asemănătoare, prevăzută cu cataramă de prindere. În urechi victima purta cercei în formă de floare, cu 6 petale, și o pietricică albastră la mijloc. Se pare că respectiva a sosit la Petroșani dinspre București în ziua de 8 aprilie cu acceleratul 241.

Persoanele care pot furniza informații pentru identificarea ei sunt rugate să se adreseze Procuraturii sau Poliției. (Gh. O.)

Opinii de alegător

ELECTORATUL ȘI ETATIZAREA POLITICULUI

Fără îndoială, societatea românească postdecembristă este plină de tot felul de surprize, dintre care cele mai multe se regăsesc în zona neplăcutului.

Nu spunem de fapt o noutate, căci, este limpede pentru toată lumea că jocurile politice nu urmăresc altceva decât apucarea puterii și nicidecum soluționarea unor aspecte cu mai mare grad de generalizare, ce vizează elementele vitale ale existenței sociale.

Un asemenea aspect, pe cât de esențial, pe atât de îndepărtat ca posibilități materiale, pentru fiecare cetățean al țării, pauperizat cu insistență sălbatică de la o etapă la alta a tranziției, îl constituie marea privatizare. Nu mai este pentru nimeni nici o îndoială, statul ține și cu dinții de patrimoniul său, ca și cum acest patrimoniu nu ar reprezenta munca de decenii a poporului român, pentru care a fost în permanență plătit cu un salariu (retribuire cum i se spunea) de mizerie. Iar acum când guvernării și politicienilor vorbește despre privatizare, chestiunea pare mai degrabă o „fata morgana” pentru toată lumea, statul majorând în mod nejustificat valoarea acestui patrimoniu fizic, de zeci și sute de ori, probabil totemul pentru ce poporul român, împins cu mult sub pra-

gă sărăciei, să nu poată avea acces la statul de proprietar.

Toată această chestiune, legată de marea privatizare, pare mai degrabă o încercare de etatizare forțată a fiecărui domeniu de activitate, și acest lucru se regăsește la toate nivelele, statul încercând să se agațe cu toate mijloacele și metodele de ceea ce îi aparține pe drept, fără îndoială, dar de care nu vrea cu nici un preț să se despartă. Și pentru ca jocul său de-a privatizarea, să-i iasă, statul, respectiv guvernul, nu se sfiește să ancoreze în acest joc și structurile politice, create în societatea noastră. Exemple de acest fel sunt multiple, dar nu vom insista decât asupra unuia, care ni se pare mai mult decât edificator pentru a demonstra că în societatea noastră se lucrează intens la etatizarea politicului.

Știm cu toții că structurile politice, datorită principiului eligibilității, au ca misiune esențială slujirea intereselor cetățeanului, sau mai exact spus, ale electoratului (alegătorului), fără de care nu se poate. El, alegătorul și-a dat votul pentru ca interesele sale să fie apărate și slujite de una sau alta din formațiunile politice ori de una sau alta dintre personalitățile în care alegătorul și-a investit încrederea. Toțmai de aceea în plan terito-

rial au fost create consiliile locale, la toate nivelele, ca acestea să păstreze o strânsă legătură cu alegătorii. Sigur aceste consilii locale și mai ales consilierii, slujesc interesele electoratului așa cum pot. Dar acest lucru este oarecum diluat de dubla calitate pe care o are cea mai mare parte dintre consilieri și anume: oameni politici (aleși deci) și reprezentanți ai statului, ca membri ai Consiliului Imputerniciilor Mandatați, ai statului deci, din diferite societăți comerciale de pe raza teritorială de activitate a acestor consilii. Cu alte cuvinte, acești oameni, prin prezența lor în aceste organisme ale statului, sunt teoretic și practic împiedicați să slujească în întregime interesele alegătorului, măcar în societatea unde sunt imputerniciți, pentru că trebuie să slujească interesele statului ai căror reprezentanți sunt. Situația este limpede că ceva nu e în regulă, tocmai din cauză că statul vrea să-și înlățească tentaculele și nu numai că vrea, inclusiv în domeniul politicului. Exemplul ni se pare elocvent și din păcate în societatea noastră este generalizat, chiar dacă unii vor înclina să creadă că totul este doar așa de formă.

Dar, din păcate, această formă, ce pare fără efecte imediate, în timp conduce fără tăgădă la o etatizare absolută a societății, în care fiecare muritor tinde și speră să devină proprietar, măcar pe o bucăică mică din locul său de muncă, dorință pentru care și-a dat votul uneia sau alteia din formațiunile politice în care a crezut.

Gheorghe CIHRVASA

În atenția populației

Spitalul municipal Petroșani anunță populația Văii Jiului, că datorită lipsei de bani, în perioada următoare, farmaciile nu vor mai putea onora rețetele gratuite pentru bolnavii de toate categoriile. Este trist, dar foarte adevărat. Vom reveni cu amănunte. (Gh. C.)

Uneori mie atât de foame că văd numai trandafiri în fața ochilor!

Premeditare sau nebunie ?

O veste aproape incredibilă a indignat miercuri Petroșanul. Un individ probabil dezaxat mental, cu poartă criminală, a atacat cu sânge rece pe Avădanei Tinca-Gina, salariați la mina Dâlja, în timp ce aceasta efectua plata salariilor. Mai grav este faptul că individul care, potrivit anchetei preliminare efectuate de organele de poliție, își dă un nume și o adresă false, a săvârșit fapta în incinta minei, el nefiind salariat al acesteia. Pe scurt faptele, așa cum ne au fost relatate de victima și de unii dintre cei care au contribuit atât la salvarea vieții domnișoarei Avădanei cât și la imobilizarea și predarea infractorului către organele de poliție.

AVĂDANEI TINCA — GINA: „Am fost atacată în jurul orei 12—12,15, în perioada „dintre schimburi”. Schimbul II este intrat deja în subteran, schimbul I încă nu a ieșit. Individul a intrat în birou unde plateam salariile — biroul maștrilor de la sectorul II. L-am întrebat cum se numește, crezând că este unul dintre salariații minei și trebuie să li plătesc leafa. A bălăbat un

nume, l-am cerut buletinul, a băgat mâna într-un buzunar interior de unde a scos un cuțit sau o șurubelniță. În clipa aceea i-am sesizat privirea. Am înțeles, în acea fracțiune de secundă, intenția de jaf. Am fost lovită la gât. Colegii spun că am țipat. Apoi m-a lovit a doua oară. Am rousat să mă apar cu mâna. Cred că am țipat din nou. Mă așezasem între el și bani. După care

au intervenit oamenii. Deși rănită, am ajuns, sprijinită de oameni, la dispensarul întreprinderii. Domnul doctor Velean m-a salvat. Am înțeles de-abia seara, la spital, cât de periculoasă a fost lovitură de la gât. A fost sa tranese. Clipa când i-am „cîștit” în ochi pornirea criminală... greu o voi putea uita vreodată”.

Sing. ION AVRAMOIU, șef sector transport: „Am auzit strigătul și larma pe culoar. Am ieșit și am văzut oamenii „îngheștindu-l” pe unul. Furios! L-au imobilizat. Am văzut-o apoi pe salarista cu fața plină de sânge. Cel puțin aceasta a fost prima impresie. Nu știam unde este lovită. Salarista era susținută de

Horațiu ALEXANDRESCU

(Cont. în pag. a 2-a)

CULTURĂ — ARTĂ

„Și la Petroșani se nasc copii talentați”

Aprecierea aparține actorului Ion Marinescu și a fost făcută la încheierea concursului „Baby-Boss” găzduit mai zilele trecute de Teatrul dramatic „I.D. Sârbu”, dar organizat, la inițiativa „Teatrului vesel” din București, cu aportul unor importanți sponsori, între care se află Liga sindicatelor miniere Valea Jiului, cotidianele „Tineret liber”, „Cotidianul” și „Zori Noi” precum și Societatea comercială „UMIROM” SA Petroșani și „SOCOM” „Uni-rea”. În sine ce a fost acest concurs al copiilor? Un fapt de cultură autentică. Cei 14 copii selectați în prealabil, au recitat, au cântat, au dansat, s-au bucurat — și noi, de asemenea, odată cu ei — de frumusețe. Cel mai mic concurent, trei ani și jumătate. Cel mai mare, 7 ani. Toți aspirând la titlul de „boss”. Adică de „șef” sau „cel mai tare, din parcare”. Dincolo de glumă un sincer bravo pentru Ion Marinescu și trupa sa, pentru ideea deosebită, de a contribui, printr-un șir de spectacole programate în toată țara, până în decembrie (faza finală urmând a avea loc în București, către fi-

nele anului, un fel de avanpremieră la Moș Crăciun) la ajutorarea copiilor bolnavi de leucemie. Pentru că fondurile obținute din vânzarea biletelor merg într-un cont umanitar și de aici,

Marginalii la concursul Baby-Boss

sub diverse forme, ajung la copiii aflați în suferință. Să revenim la concurs. Nu ne-am propus să evidențiem nici un nume din cei 14 concurenți. Sunt copii frumoși, talentați. Și trebuie să ne bucurăm pentru ei. Este încă un semn că în România, nici pe departe nu se poate vorbi numai de „handicapați”, și de „copii ai străzii” așa cum au încercat unii de „pe-afară” să ne denigreze. Avem copii valoroși. Și

avem și educatoare și învățătoare care își fac cu pasiune, cu dragoste, aș spune, meseria. Pentru că evoluția pînă de candoare pe scenă, în concurs, a copiilor nu ar fi fost atât de reușită fără abnegația cadrelor didactice. Oricum, tuturor, un sincer bravo. De altfel, broșoiul „Kermit”, invitat de onoare al copiilor, cel care a dat farmec de basm spectacolului, a spus-o în fața tuturor. Bravo! Aplauze pentru copiii noștri talentați și frumoși. Drumul marilor vedete așa începe, la vârsta copilăriei.

Nu putem să încheiem aceste rânduri fără a sublinia însă că sala a fost trist de goală. Vreo 100 de oameni, cu copii cu tot. Păcat de munca acestor copii. Noroc cu dulciurile din pungile primite care au mai atenuat amarăciunea produsă de lipsa de atenție pe care petroșănenii, poate prinși cu treburile grele ale zilelor noastre, au manifestat-o.

Și la Petroșani avem talente care trebuie ocrotite, al căror drum trebuie vegheat cu grijă. Dar pareă este loc pentru mai mult, pentru mai mare grijă față de copii.

Arta de a iubi natura

Exista și o astfel de artă! Ne-o dovedește din plin artistul fotograf Juliu Hornak, cu această fotografie pe care donnia sa a intitulat-o „BALERINA”. O simplă rădăcină, o crâmpea de natură, o lume într-o crenguță. Ochiul se bucură. Iar când pasiunea pentru fotografie, dragostea de munte și sensibilitatea interioară a artistului se împletesc într-un frumos, nimic nu mai poate opri creația. Juliu Hornak, ale cărui fotografii artistice le-am publicat de-a lungul anilor este un artist autentic. Și așteptăm o expoziție de artă fotografică a domnului Hornak, o „personală” cum se spune. Până atunci însă, să admirăm împreună „Balerina”.

BREVIAK

Concurs de muzică și dans

De vreo trei ani, la Lonea nu s-a mai organizat tradiționalul Festival de interpretare a muzicii tinere. Cauzele, multiple. Iată ce — ne-a informat domnul Zoltan Pop, directorul Clubului sin-dicatatului EM Lonea, la finele lunii viitoare, tradiția se va învîna. Este adevărat că fostul festival al... mai crescut. Va fi un festival DE MUZICĂ ȘI DANCE. Se anunța premii importante dat fiind faptul că manifestarea are caracter de concurs. Suntem în măsură să vă informăm că în regulamentul este scris că au drept de participare pentru concursul de dans atât perechi cât și formații. Premiile se acordă la trei categorii: individuală perechi și pe formații. Coregrafia au, iată, de lucru. Simultan va avea loc și un concurs de interpretare muzicală. Invitații sunt nu numai interpreți și dansatori din Valea Jiului ci și din județ și județe limitrofe.

Bani să iasă

Nu mai surprinde pe nimeni costul foarte ridicat al biletelor pentru spectacole. „Impresarii” noștri au intrat mai repede în economia de piață. Așa ca prețind bani. Hazliu (deși este vorba de un haz „într-un dinte”) este faptul că adaptează prețul biletului în funcție de localitate. Concret. A venit în Petroșani grupul „Diverbis”. Un fel de brigadă artistică de pe vremuri, cunoscută în țară prin intermediul micului ecran și mai ales printr-un program de revellan de toată bățjocura făcut în 1990. Prețul biletului la Petroșani, 800 de lei. Și s-au găsit destui să dea banii. Același spectacol la Deva. Prețul biletului, la jumătate. Sala tot pe jumătate. Semn că la Deva oamenii preferă cultura autentică, nu „băciul”. Impresarul este de înțeles. A auzit omul că la noi sunt bani și cere. Cîne dă, a trebaba lui. Dacă are de unde să dea, ce ne privește pe noi? Bani să iasă. Și uite așa se mai întărește un zvon potrivit căruia la noi în Vale se întore banii cu lopata în vreme ce noi stăm ore în șir la păine! „Cine poate, oare roade” — zice proverbul.

Pagină realizată de
Horațiu ALEXANDRESCU

MUZICA UȘOARĂ NU-1... UȘOARĂ

Dialog cu compozitorul și interpretul Marius Teicu

Apreciatul și atât de îndrăgitul, mai ales de către copii, compozitor și interpret Marius Teicu, s-a aflat (miercuri), preț de câteva ceasuri în Petroșani. Pe scena Casei de cultură din muncipiu Marius Teicu, alături de alte mari stele ale cântecului românesc, Mădalină Manole, Mirabela Dauer, Anastasia Lazariuc, Aurelian Temișan ș.a., ne-a adus bucuria muzicii. În fața unei săli care, efectiv a fost luată cu asalt de fanii muzicii ușoare tradiționale, chit că au vârsta copilăriei sau a senectuții, Marius și prietenii săi au demonstrat din nou că sunt cu adevărat profesioniști care se respectă cu fiecare nouă apariție în public. Profităm de ocazie și la ieșirea de pe scenă intrăm în dialog cu maestrul Marius Teicu.

— Cine sunteți, de fapt, dumneavoastră, maestre?
— Un om căruia îi place muzica, un om care nu-și poate închipui viața fără muzică. Ea este totul.
— Sunteți unul dintre compozitorii care au scris nu numai muzică ușoară, ci și muzicaluri sau operete. Care dintre creațiile dumneavoastră vă sunt cele mai apropiate?
— Știu eu? Muzicalul „Mary Poppins”, care îmi este drag poate și pentru că a fost primul pe care l-am scris. Apoi „Mieța

Dorothy”. Amândouă sunt scrise pe librete de Silvia Kerim. Cât privește opereta, am scris una singură, până acum, jucată vreo șase stagioni la rând la „Opereta” bucureșteană, jucată și la Brașov, Constanța, Iași. Este vorba de „Examene, examene”. Vor urma și altele. Am câteva proiecte pe care sper să le materializez.

— Cum apreciați eșecul muzicii românești la recentul concurs al Eurovizionii?

— Consider că s-a făcut o mare nedreptate României. Au

fost mai mulți factori care au contribuit la acest insucces. Nu cred că mai trebuie comentați. Oricum, piesa cu care s-a prezentat România nu a fost nici într-un caz cea mai slabă din concurs. Locul ocupat nu ne reprezintă. Muzica românească ușoară nu este acolo unde au plasat-o „specialiștii” Eurovizionii. Noi știm că muzica ușoară nu-i deloc ușoară. Ceea ce a fost la Eurovizionare este însă o flagrantă nedreptate care ni s-a făcut. În cei 25 de ani pe care îi am de activitate componistică — iată că au trecut 25! — am învățat însă, și eu, și colegii mei să nu luăm tragic aprecieri ale unor jurii oarecare. Ne-am călit. Rămâne să scriem în continuare muzică de cât mai bună calitate. Pentru că adevăratul judecător al nostru este publicul, care ieșind de la concert, fredonează un crâmpei dintr-un cântec nou auzit, un viitor șlagăr. Nu un juriu care, oricât ar fi de obiectiv, nu reprezintă prea mult masa de melomani.

Concurs

Incepând de ieri, 29 aprilie, la Deva are loc o nouă ediție a concursului interjudețean de interpretare muzicală „Orfeul de aur”. Participă tineri instrumentiști — elevi ai liceelor și școlilor de muzică din județele Timiș, Arad, Gorj, Cluj, Sibiu, Caraș-Severin, Hunedoara ș.a. Secția de muzică a Școlii generale nr. 1 din Petroșani, este reprezentată în acest concurs de elevi ai claselor de pian. Între alții, vor urca pe scenă Răzvan Alstani, Tiberiu și Gabriela Coconet, Aurelia E-puraș. Sunt elevi ai profesorilor Adina Alexandrescu, Mihaela Gornice, Teodora Jurca, Ginel Petrescu. Oricum, pentru muncă, aplauze anticipate. Sperăm, și premii. Copiii noștri nu au venit cu „mâna goală” de la edițiile anterioare ale acestui concurs devenit tradițional și organizat de Inspectoratul Școlar județean și de Liceul de arte din Deva. (Călin HOLBAN)

Muzeu de artă la Clermont - Ferrand

Deschiderea recentă a Muzeului de Arte Frumoase din orașul francez Clermont-Ferrand constituie rezultatul eforturilor conjugate și armonioase ale arhitecților și constructorilor, care au dat muzeografilor posibilitatea să adune pentru a fi oferită publicului o impresionantă colecție de picturi, sculpturi obiecte de artă, din perioada de început a secolului XX-lea. Câteva „piese de rezistență” sunt remarcate și remarcabile, între care un ansamblu de capitelluri datând din epoca romană, două tablouri datând din secolul al XVI-lea și al XVIII-lea și școlii nordice și alte două frumoase picturi semnate Philippe de Champaigne. La li se adăuă

o serie completă de 12 pânze, înfățișând scene din „Rolando Furioso”, unicat în pictura franceză din timpul lui Ludovic al XIII-lea.

Cultura în lume

Bucoul italian este prezent într-una din salele muzeului prin Pierari semnate de Paganini, Dolei, Martelli și de o altă frumoasă lucrare de lui Deva. Cretu.

roșana din secolul al XIX-lea constituită în piața specializată în panouri înalte al clădirii nr. 1 din Clermont-Ferrand. Numărul de obiecte din perioada acestor tablouri sunt cuprinse într-o colecție pentru a curăța și a lucra — Carlo Verri, Ferrarini, Chopard, G. L. de G. Paganini, Paganini, G. L. de G. Paganini.

Dacă parul cu arta a fost câștigat în ce privește valoarea intrinsecă a exponatelor, în aceeași măsură a fost câștigat și cel care a însemnat transformarea în muzeu a unei părți din edificiile istorice ale orașului, mai exact o ilustrare a felului în care ingenozitatea, sprijinită de mijloacele tehnice corespunzătoare, poate duce la schimbarea unei foste mănăstiri aparținând ordinului Cisterciencilor într-un spațiu amplu, care creează o atmosferă de calm și care imbie parcă la admirarea operei de artă. Vechiul corp de clădire al mănăstirii a constituit un factor „unificator” al muzeului și al întregului ansamblu arhitectural nu numai pe ce fi văzut în centrul istoric din Clermont-Ferrand.

